

Vošli sme do školských vrát, prišli sme sa sem aj hrať. Boli sme na besede, ujo Harry tam sedel.

Harry nie je meno pravé, On sa totiž volá Pavel. Druhým menom Paulenda je, Rozprávkový ostrov máme.

Čertík Daniel neposlúcha, hip-hop pasta sa mu núka. Je hrdinom z rozprávky, čertík Daniel si aj ty.

Uložili sme sa spať, každý musel spacák vybalený mať. Na dobrú noc rozprávku prečítala učka, o chvíľu už zaspala naša Bezručka.

Vládka naša nespala, chrápaním sa naštvála. Chrápanie je tu i tam, kam sa do tmy pozerám.

L. Jančová a V. Šipošová

zemeGUĽA

Bola raz jedna guľa. Bola veľmi stará. Volala sa Zem. Zvonku mala tri farby: MODRÁ, to bola voda. ZELENÁ, to boli lesy a BIELA bol sneh.

Žili tam živočíchy, ľudia a rastliny. Zvnútra bola ZEM krásna.. Na JAR sa narodila mladé zvieratká. LETO má zas krásne farby. Na JESEŇ je to tiež krásne. Sfarbujú sa listy a deti zbierajú gaštany. Ale ZIMA je podľa mňa najkrajšia. Chodíme s kamarátmi hrať hokej, guľujeme sa a sánkujeme.

Chcel by som sa pozrieť na zemeguľu z vesmíru.

JARNÁ VÍLA O VALASI

Raz za teplej jarnej noci tancovala víla Lomnička. Netušila však, že ju pozorujú dvaja valasi, Miško a Jožko. Tí až oči otvárali, hoci sa vôbec nevyspali.

Druhú noc to už Jožko nemohol v sebe zdržať. Rozbehol sa za Lomničkou, ktorá si ho vôbec nevšimla. No keď ho zbadala, hneď sa skamarátili.

Lomničke sa zapáčilo starať sa o ovce a prežila na salaši peknú jar i pekné leto.

Katka Rippová, 3. A

Nakreslila Terezia Dubničková, 1. B

Lucka Tureková, 2. A

JAR.

V mesiaci MÁJ končí sa jar.

Ale my sme na začiatku a budeme sa rozprávať o kuriatku.

K jari patrí VEĽKÁ NOC, v nej je kuriatok moc a moc.

Lucie Zmrzlá, 3. A

Erik – Róbert Štefánik, 3. A

KURIATKO

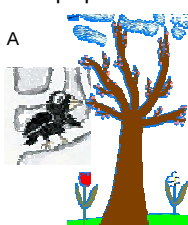
Bolo raz jedno kuriatko, volalo sa Tuliatko.

Bolo krásne, milé pekné ako každé mláďatko.

Také malé, milé, že každého ohúrilo.

Vybralo sa do sveta a bola s ním popleta.

Sandra Lišková, 3. A

ROZPRÁVKAR HARRY EXKLUZIVNE PRE (ZÁ)ŠKOLÁČIK(OV)

• Ako ste sa dostali k písaniu pre deti?

Deti mám veľmi rád, veď som ich kedysi aj učil. Bol som učiteľom fyziky. A fyzika má s rozprávkami veľa spoločného. Píšem aj rozprávky o astronómii, o kolobehu vody v prírode. A rád by som ešte na písal knihu, ktorá by zábavnou formou priblížila fyziku deťom.

• Čo vás inšpirovalo k písaniu rozprávok?

Veľmi ma trápi, že sa zo sveta vytráca ľudskosť, priateľstvo, láska a neha. Že ľudia zabúdajú alebo nestíhajú snívať, tešiť sa zo všedných vecí, alebo že sa za to akosi hanbia. Preto som vymyslel Zlatulienku, Ivušku, psiu kráľovnú Cindy, psíčka Harryho, vílu Iskričku, čertíka Daniela, ba i rozprávkový hotel a mnohé iné výmysly. Venujem ich všetkým deťom a ich rodičom, ale zvlášť tým, ktorých som postretával počas mojich potuliek po onkológii. Tie holé hlavičky a pohľady do ich smutných očí, to stačí vidieť raz v živote. Tieto deti nie sú iné ako vy, čo tu sedíte a počúvate, ony iba veľmi trpia tým, že sú vytrhnuté z normálneho života. Videli som, že potrebujú rozprávky, aby ušli ďaleko od reality ich každodenného života.

• Ktorá bola vaša prvá rozprávka?

Prvá rozprávka, ktorú som deťom napísal, bola o Zlatulienke. Na vydanie však čakala viac ako dva roky, až sa mi vďaka podpore sponzorov podarilo dostať ju pred Vianocami do rúk detí v knihe Rozprávkový ostrov.

• Chystáte aj nejaké ďalšie pokračovanie tejto knihy?

Nevedel som, ako čitatelia zareagujú a trochu som sa toho aj obával, no keďže ohlasy boli a sú priaznivé, tak som napísal ďalšie rozprávky. Ak sa môj zámer podarí, chystám vydanie ďalšej knihy, ktorá by sa mala volať Rozprávkové súostrovie a rád by som ho ešte rozšíril aj na Rozprávkový svet.

• Napísali ste ešte nejakú inú knihu?

Okrem toho práve dokončujem ešte ďalšiu rozprávkovú knihu o Čajoch, kde je nielen rozprávkový príbeh o víle Sanny, ale aj veľmi veľa zaujímavostí z čínskych dejín. Ale nemyslím si, že by tam bolo niečo, čo by deti zaťažovalo, alebo im bolo nezrozumiteľné.

• Čo by ste zaželeli našim čitateľom na záver?

Som presvedčený, že jedna z najkrajších chvíľ, ktoré v živote prežívame a nikdy na ne nezapudneme, je tá, keď zaspávame pri rozprávke, ktorú nám číta mama, otec či starí rodičia. Ja vám prajem, aby si tie VAŠE mamy, otcovia alebo babky a dedkovia našli čas na čítanie pri VAŠICH postieľkach. A im prajem, aby to bol pre nich tak isto nenahraditeľný zážitok. Budem rád, ak k tomu moje rozprávky prispievajú.

redakčne spracovala 3. B

NA EXKURZII

U BUDÚCICH ZDRAVOTNÍKOV

Na vlastivede sa tento rok učíme o našom meste. Aj to, aké sú tu školy, preto sme sa my z 3. B raz v piatok vybrali do zdravotníckej školy. Najprv sme išli do triedy, ktorá bola ako izba v nemocnici. V posteli tam ležala babka s parochňou, keď sme jej ju stiahli, bol z nej lysý dedko. V inej izbe ležali v inkubátore detičky – bábiky. Pozreli sme sa i do tried, kde sa učí veľkí žiaci. Majú tam i „strašidelnú“ triedu, v ktorej sú uložené ľudské orgány a kostra človeka. Z modelov sme si mohli vybrať orgány, ako napr. srdce, pečeň, pľúca či žalúdok. Zistili sme, že ľudské srdiečko nemá taký tvar, ako ho kreslievame. Ďalšia z tried bola zariadená ako lekáreň. Učia sa tam farmaceutickí laboranti.

Na záver nás prijala aj pani riaditeľka a popriala nám, aby sme sa dobre učili a raz možno i niektorí z nás zasadli do lavíc tejto školy.

Veronika Mráziková

sami sme vytvorili